

τοιχύτη αἰτήσεις δὲν ὑπάρχει, καὶ τίνι διατάγματι καὶ ἐκ τίνος ὑπουργείου ἐδόθη τοιχύτη, μένει ἄγνωστον τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν. Καὶ ἐν συνόλῳ ὁ Ἰωάννης ἔτυχε βασιλικῆς ἀμοιβῆς κατὰ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν φοράν ὅπως αὐτὸς αὐτὸς ὁμολογεῖ 30242 ρουβλ. Νῦν δὲ κατὰ τὸ 180 ἔτος Φεβρουαρίου 28 ἡμέρας πρὸς τὸν μέγαν βασιλέα τσάρον καὶ μέγαν δοῦκα Ἀλέξιον Μιχαίλοβιτς ἀπάσης Μεγάλης, Μικρᾶς καὶ Λευκῆς Ρωσίας αὐθέντην ἔγραψεν ὁ πανιερώτατος Ἀλεξάνδρειας Παῖσιος πάπας καὶ πατριάρχης, καὶ ἐν τῷ γράμματι τοῦ τούτου μεταξὺ ἐτέρων ἔγραψε τὰδε: Ἐξαιτεῖται αὐτὸς ὁ πανιερώτατος πατριάρχης παρὰ τοῦ μεγάλου βασιλέως, νὰ παρέξῃ τὴν χάριτα αὐτοῦ τῷ Ἰωάννῃ Ρεπέτα ὅ,τι εἰσέτι εὐδοκήσῃ τὸ βασιλικὸν αὐτοῦ θέλημα δι' ἐκεῖνο τὸ διάδημα, καθ' ὅτι ὑπέστη πολλὰς ζημίας ἕνεκα τοῦ διαδήματος τούτου, καὶ ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς κελεύσει.

Ἀπόφασις

180 Μαΐου 17 ἡμέρας κατὰ διαταγὴν τοῦ μεγάλου βασιλέως, ὁ ὑπουργικὸς γραμματεὺς Ἀρτεμὸν Σεργέγιεβιτς Ματβοίγιεβ, ἀκούσας τὰ ἄνω, διέταξε: τῷ Ἑλλήνι Ἰωάννῃ Γεωργίῳ διὰ τὸ διάδημα καὶ τὸ μῆλον νὰ δοθῇ ἡ τοῦ μεγάλου βασιλέως ἀμοιβή, προσθέτοντες τῇ πρώτῃ, τετρακόσια ρούβλια εἰς ἱκτίδας καὶ νὰ δοθῇ ἡ τοῦ μεγάλου βασιλέως αὕτη ἀμοιβή τῷ Ἑλλήνι τούτῳ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αἰτήσεως τοῦ πάπα καὶ πατριάρχου καὶ κριτοῦ τῆς οἰκουμένης Παῖσιου Ἀλεξάνδρειας.

Ἐν Αἰκατερινσλάβῃ.

(Ἐκ τῆς Ῥωσικῆς)

Κ. Α. Παλασιόλογος.

ΦΙΛΙΚΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

(Ἐκ τῶν τοῦ Παναγιώτου Σίκερη)

Κύριε Ἐμμ. Ξάνθε,

Ἀπὸ Βουκουρέστι.

Τὸ ἀπὸ 21 παύσαντος γράμμα σου εἰς τὰς 29 ἔλαβον χαίρων διὰ τὴν καλὴν σου ὑγείαν· σοῦ φανερώνω ὅτι τὰ συντροφευμένα σὰς γράμματα ἀπὸ τὸν κύριον Καλὸν (ἦτοι Ὑψηλάντην) ἐλάβομεν καὶ

ὅσον δυνατόν ἐβόλαμεν εἰς πρᾶξιν· ὅθεν εἰδοποίησε τὸν Καλὸν διὰ τὰ τοὺς ἐγκαρδιώτη καὶ ὅ,τι γενῇ ἐν καιρῷ θέλει σὰς ἰδεᾶσμεν· περὶ δὲ τοῦ ἀρμοδίου δὲν ἔπρεπε νὰ πιστεύετε ὅσα ἀκούσατε. Ἐγὼ ὡς τόσον δὲν ἔχω διδόμενον νὰ τὸν κατακρίνω, ἀλλὰ μᾶλλον τὸν ἐπαινώ ἕως τώρα, ἐπειδὴ διώρθωσε πολλὰς καταχρήσεις, ἂν δὲ καὶ αὐτὸς κατηγορηθῇ ἀπὸ ἄλλους, ἃς ἀπολογηθῇ τώρα ὅπου ἐλπίζω νὰ εἶναι πλησιάζοντος εἰς τὸν κύριον Καλόν, ὁ μισευμὸς τοῦ ὁποίου ἐδόθεν δι' ἐκεῖ ἦτον διαταγὴ τοῦ Καλοῦ. Παραπανεῖσθε ὅτι δὲν σὰς γράφω δι' ὁδηγίαν σας· ἃς εἰπῶ ὅτι ἔχετε δίκαιον, μὰ δὲν ἤξεύρετε διὰ νὰ ἀποφύγω καὶ ἐγὼ τόσους πειρασμοὺς ὅπου μοῦ συνέβησαν ἐχρειάζετο νὰ κάμω κατάπαυσιν καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν διαταγὴν τῆς τιμιότητός σου· ὡς τόσον τὰ ἐδόθεν καὶ κάτω πράγματα φαίνονται καλῶς διατεθειμένα, δὲν ἐλείψαν ὅμως καὶ αἱ καταχρήσεις. Τοιαῦτα σπουδαῖα πράγματα δὲν ἐξηγοῦνται διὰ τῆς γραφῆς, κύριε· ἃς εὐδοκήσῃ ἡ θεία πρόνοια νὰ συστηθῇ τὸ κριτήριον, καὶ τότε ἃς καταδικασθῶ ἐγὼ διὰ τὴν ἀμέλειάν μου ποῦ γράφετε, ἂν ἀμέλησα Ὁ Περραιβὸς ἀκόμη δὲν ἐφάνη ἐδῶ.

Ὡς τόσον ἐνθουρηθῆτε νὰ μοῦ ἐμδύσετε καὶ ἐμένα μερικὸν μέταλλον ὅπου μοὶ ἐξαπατήσατε, τοῦλάχιστον ἐκεῖνα ὅπου ἐξωδεύθησαν εἰς ἰδιαίτερά σου σιτερέσια καὶ ἐκεῖνα ὅπου ἐξώδευσα εἰς τὴν φαινηλίαν σου (τὴν ὁποίαν ἀδελφικῶς προσκυνῶ) θεωρῶντάς τὴν ἰδικήν μου. Κάμε λοιπὸν ὅ,τι ἡ ὀρθὴ κρίσις μὲ τὴν φιλοτιμίαν σου σὲ ὑπαγορεύει· ὁ πενθερὸς ἀντιστέκεται γενναίως· δὲν ἦτο ἀχαμνὴ αὐτὴ ἡ σκηνὴ νὰ ἐσυντροφεύετο μὲ γνώμας καὶ ἔργα τῶν κυρίων καὶ ἀναμφιβόλως ἠθέλαμεν ὠφεληθῇ μεγάλως, ὅταν ἡ Ἀθηνᾶ συντροφεύει τὸν Ἄρην.

II. Σέκερης.

Πανοσιώτατε ἅγιε ἀρχιμανδρίτα κύριε Γ. Δικαῖε, προσκυνῶ.

Κωνσταντινούπολις 30 Φεβρουαρίου 1820.

Τὸ ὕφος τοῦ ἐδόθεν μισευμοῦ σας δὲν μοῦ ἄφησεν ὀλίγην λύπην, διότι μὲ ἀδίκησες, καὶ ἀδίκησες πολὺ περισσότερον τὸν ἑαυτόν σου ἀδικῶντας ἐμένα. Σοῦ ὁμνύω ὅμως εἰς τὸν ὅρκον μας ὅτι ὅχι μόνον δὲν ἐπειράχθηκα (μ' ὅλον ὅπου μ' ἐπείραξες εἰς τὰ καίρια), ἐπειδὴ συνείθισα νὰ ὑποφέρω μὲ ἄκραν ὑπομονήν, οἷαν εἶδες ἐμπράκτως, καὶ ἐὰν ἔλαδες αἰτίαν ἀπὸ διαβολὰς ἄλλων νὰ ψυχρανθῇς τόσον κατ' ἐμοῦ κολάζεσαι. Ἐγὼ δὲν μνησικακῶ καὶ σὲ παρακαλῶ ν' ἀφήσῃς τὰ

πάθη πρὸς ὄρκον καὶ βάστα ἔγγραφα τὰ παράποντά σου καὶ ὅσα ἄδικα ἔχεις παρ' ἐμοῦ καὶ κρινόμεθα εἰς τὸ κριτήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅταν σὺν Θεῷ συστηθῇ. Τώρα δὲ νὰ φυλάξῃς ἐκεῖνα ὅπου ἐπαγγέλλεσαι νὰ διδάξῃς, νὰ φυλάξῃς τὸν ἑαυτὸν σου ἀπὸ τὴν συνήθει ἀπροσεξίαν σου, νὰ μὴν βιάσῃς τὸν τρύγον πρὸ καιροῦ διὰ νὰ μὴ πάθωμεν κακὴν ἀπεικταῖον, δίδοντες τὰ πρωτεῖα τοῦ Ἀρεῶς εἰς τὴν Ἀθηνᾶ, διὰ τῆς ὁποίας κατευσθεύεται, Θεοῦ εὐδοκούντος, τὸ ἐπιχείρημα· δὲν θέλω μὲ τοῦτο νὰ ἀποκατασταθῇ ψοφοδεής, ἀλλὰ νὰ προσέξῃς διὰ νὰ κερδίσῃς τὴν κρίσιν, ὅπου ἂν (ὃ μὴ γένοιτο, Χριστέ βασιλεῦ) τὴν χάσῃς χάνεις τὰ πάντα κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα· δι' αὐτοὺς τοὺς ἰσχυροτάτους λόγους ἀνάγκη πᾶσα νὰ προκαταρτισθῇ καὶ προκαθιμένον τῆς Ἀθηνᾶς νὰ κινήσῃς τὸ πρῶτον βῆμα τοῦ Ἀρεῶς. Ἐνθυμήσου ἀκόμη νὰ κολτιδάρῃς τὸν κύριον τοῦ πλοίου, τὸν ἔμπορον, λέγω, ὥστε νὰ εἶναι εὐχαριστημένος καὶ νὰ γράφῃ πρὸς τοὺς ἐδῶ ὑπὲρ σου, καὶ τότε γίνονται ὅλαι αἱ δυναταὶ αἰτήσεις σου ἀπὸ τούτους, καὶ τῶν φρονίμων ὀλίγα. Δέχθητι τὸ σύστημα μετὰ τοῦ λεξικοῦ περικλεισμένον ἔσωθεν τῆς παρούσης μου, ἡ ὁποία θέλει ἐγχειρισθῇ παρὰ τοῦ κυρίου Γεωργίου Πάνου καὶ ἡσύχασέ με διὰ τὴν ἀσφαλῇ περιλαβὴν των γράφωντές μου ὅποτε καὶ ὅ,τι γνωρίζεις καλόν, πρὸς καλόν τῶν ἐνταῦθα ἀδελφῶν, προσέχοντες ἐν ἀσφαλεῖ στάλσιν τῶν γραμμάτων σου.

III. Σέκερης.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Συνεκροτήθησαν δύο συνεδρίκι τοῦ Συλλόγου, ἡ μὲν τακτικὴ τοῦ Μαΐου, ἡ δὲ ἔκτακτος ἐπὶ εἰδικῷ ἀντικειμένῳ κληθεῖσα.

Μὴ ἀποδεχθέντος τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Λυκούδη τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ὡς προέδρου, ἐξελέχθη τοιοῦτος ἐκ νέου ὁ κ. Σίμος Μπαλάνος καὶ τέως τοιοῦτος.

Μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ περιοδικοῦ ἐξελέχθησαν οἱ κκ. Ἰωάννης Σακκελίων, Π. Ι. Φέρμπος, Δ. Κοκκίδης καὶ Τιμ. Ἡλιοπούλος.

Ὁ Σύλλογος ἐψήφισε τὰ συλλυπητήρια αὐτοῦ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ στρατηγοῦ Σακρλάτου Σούτσου, χρηματίσαντος ἐκ τῶν πρώτων εὐεργετῶν τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παίδων.